

Luke 19

ASVh with Comments

Summary. This chapter tells that the Lord Jesus came to save the lost, but His people do not accept Him as the Savior and King. Also, this chapter has told that the religious leaders have led His people to betray the beloved Son of God and condemn Him by crucifying Him on the cross; by His own people's hand, the Lord Jesus was put to death. **Luke 19:1-10.** *The Lord Jesus and Zacchaeus.* In this story, we can see how much love the beloved Son of God has for humans. He Himself seeks to save the lost. This was true then, and it is true now as well.

บทสรุป ในบทนี้เราได้บอกว่าคุณเยซูเจ้ามาเพื่อช่วยเหล่าผู้หลงทางให้ได้รอด²

แต่ประชาชนของพระองค์ไม่ยอมรับพระองค์ดังเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระมหากษัตริย์ด้วยกัน²

บทนี้ได้บอกนั้นว่าผู้นำทางศาสนาได้นำประชาชนของพระองค์ให้ทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าและปรักปรำพระองค์โดยตรึงพระองค์บนกางเขนด้วยมือของประชาชนของพระองค์เอง² พระเยซูเจ้าถูกให้สั่งทหารให้สิ้นพระชนม์ **ลูกา 19:1-10** พระเยซูเจ้าและลาซาลัส² เรื่องนี้²

เราสามารถเห็นได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้ามีความรักมากเพียงใดสำหรับมนุษย์²

พระองค์พระองค์เองได้เสาะหาเพื่อช่วยเหล่าผู้หลงทางให้ได้รอด² คือความจริงแล้วและมันเป็นความจริงในเวลานี้ด้วยเช่นเดียวกัน²

Luke 19:11-27. *The parable of ten minas.* The Lord Jesus told this parable because His people supposed that the kingdom of God would appear immediately. The parable tells us that in the new earth, the Father Himself will give His Son a kingdom: the kingdom of the beloved Son of God Himself, where everything and everyone belongs to Him and Him alone. But on this earth, as the parable tells, the Lord Jesus has His servants working to bring souls into His kingdom. And, when the beloved Son of God gives gifts to anyone to serve Him for His kingdom, He also gives them the ability to use those gifts as well, but if those servants ignore the voice of the Lord and do not use the gifts as the Lord intends, at the end the Lord will require the payment.

ลูกา 19:11-27 ฎาอุปมาของเงินสิบมินา²

พระเยซูเจ้าได้บอกฎาอุปมานี้เพราะประชาชนของพระองค์ได้คาดหวังนั้นว่าอาณาจักรของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะปรากฏขึ้นในทันที²

ฎาอุปมาบอกเราเห็นว่าโลกใหม่นี้พระบิดาพระองค์เองจะให้แก่พระบุตรของพระองค์² ฎาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง² ที่ซึ่งทุกอย่างและทุกคนเป็นของพระองค์และพระองค์ตามล้าพัง² ในโลกนี้ตามทีฎาอุปมาบอก²

พระเยซูเจ้ามีทาสรับใช้ของพระองค์ทำงานเพื่อนำวิญญาณเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์²

เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าให้ของขวัญแก่ใครก็ตามที่รับใช้พระองค์สำหรับอาณาจักรของพระองค์²

ด้วยกันพระองค์ได้ให้พวกเขามีความสามารถเพื่อใช้ของขวัญนั้นด้วยเช่นเดียวกัน²

แต่ถ้าพวกเขาได้รับใช้เหล่านั้นไม่สนใจต่อเสียงของพระเจ้าและไม่ใช้ของขวัญตามที่พระองค์ต้องการ² ในจุดปลายพระเจ้าจะเรียกค่าจ่ายตอบแทน

Luke 19:28-40. *King Jesus enters Jerusalem.* These verses show that the Lord Jesus knows and sees all things. He sends two of His disciples to bring a donkey colt for Him to ride into Jerusalem. The beloved Son of God enters Jerusalem riding on a colt, and the multitudes stirred by the Holy Spirit praise Him as a King, shouting, "Blessed is the King that comes in the name of the Lord."

ลูกา 19:28-40 พระเยซูคริสต์เข้าสู่เยรูซาเล็ม² ข้อเขียนนี้ได้แสดงว่าพระเยซูเจ้าได้รู้และเห็นทุกสิ่ง²

พระองค์ได้ส่งอัครสาวกสองคนให้พาลูกลาสำหรับพระองค์เพื่อเข้าสู่เยรูซาเล็ม² พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าเข้าสู่เยรูซาเล็มขึ้นบนลูกลา²

และมหาชนตื่นตัวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถวายพระพรต่อพระองค์ดังเป็นพระมหากษัตริย์² หรือ²

"อวยพระพรแก่พระมหากษัตริย์ที่มาในพระนามของพระเจ้า"

Luke 19:41-48. *The Lord Jesus prophesies over Jerusalem and His people and cleanses the temple.* In this passage, the Lord Jesus predicts His rejection as King by His people. He foresees the destruction of Jerusalem and its people because "you knew not the time of your visitation."

ลูกา 19:41-48 พระเยซูเจ้าได้บอกการลงหน้าเหนือเยรูซาเล็มและประชาชนของพระองค์และทำความสะอาดพระธรรมศาลาในข้อเขียนนี้²
พระเยซูเจ้าได้บอกลงหน้าถึงการถูกปฏิเสธของพระองค์โดยประชาชนของพระองค์²

พระองค์ได้บอกถึงการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็มและประชาชนของมันเพราะ²พวกเขาไม่รู้ถึงเวลาแห่งการเยี่ยมของพวกเขา”

¹ And **having** entered **He** was passing through Jericho.

¹ และเมื่อเสด็จเข้า²พระองค์²ได้ผ่านเยริโค

² And behold, a man called by name Zacchaeus, and he was a chief **tax collector**, and he was rich.

² และดูเถิดชายผู้หนึ่งชื่อซัคเคียส²และเขาเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี²และเขาเป็นคนร่ำรวย

Comments Luke 19:1-2. The Lord wants to introduce this man first to all, including his work and status. The job he holds is considered as a sinner's job, and besides that, he is rich. The Lord plainly says that Zacchaeus “was rich,” but He does not tell how Zacchaeus gained his riches (Zacchaeus got to be wealthy).

ความเห็นลูกา: 1-2 อัมแรกพระเจ้าทรงต้องการแนะนำชายผู้หนึ่งก่อนรวมทั้งงานของเขาและสภาพงานที่เขาทำนั้นถือว่าเป็นงานของคนมีบาป² และด้วยกันนั้นเขามีความร่ำรวยพระเจ้าเพียงบอกนั้นว่าซัคเคียส²เป็นคนร่ำรวย² แต่พระองค์ไม่ได้บอกว่าซัคเคียสได้ความร่ำรวยมาอย่างไร² (ซัคเคียสจึงได้เป็นเศรษฐี)

³ And he **was seeking** to see **Jesus** who **He is**, and **was not able** from the crowd, because he was **small** in stature.

³ และเขาหาโอกาสที่จะได้เห็น²พระเยซู²พระองค์²คือใคร²และไม่สามารถเห็นเพราะฝูงชนเพราะว่าเขาเป็นคนเตี้ย

Comments Luke 19:3. The sinner who has all things in life already wants to see the beloved Son of God. He has heard about the work of the Lord, and in his heart, he wishes to meet the Lord. The verse uses the word “small in stature” to indicate that he is smaller than normal, which in human terms would call him a dwarf figure.

ความเห็นลูกา 19:3 คนบาปที่มีทุกสิ่งในชีวิตแล้ว²ต้องการเห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาได้ยื่นเกี่ยวกับงานของพระเจ้า²และในใจของเขานั้น² เขาปรารถนาที่จะได้พบพระเจ้า²เมื่อพระข้อเขียนใช้คำว่า²เขาเป็นคนเตี้ย² ด้วยกันได้ออกว่าเขาเล็กกว่าปกติ² ซึ่งในคำของมนุษย์จะเรียกเขาว่าเป็นคนแคระ

⁴ And he **having run ahead**, and climbed up into a sycamore tree to see **Him**, for **He** was **about** to pass that way.

⁴ และเขาวิ่งขึ้นหน้าไปและปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อเพื่อจะได้เห็น²พระองค์²เพราะ²พระองค์²จะผ่านไปทางนั้น

Comments Luke 19:4. First, let the reader imagine the picture of the little man running and climbing up on the tree, which is not easy for him to do, but the wish in his heart to see the Lord is greater than the difficulty he has, which is why he goes up there. The walking way had cliffs; it becomes one way to go to the next town; if the Lord travels straight He must pass that way, and Zacchaeus knows very well the area, that is why he ran ahead and went up on the sycamore tree, just to be able to see the Lord go by.

ความเห็นลูกา 19:4 สิ่งแรก²ให้ผู้่านคิดถึงภาพของผู้ชายตัวเล็กวิ่งและปีนขึ้นบนต้นไม้ซึ่งมันไม่ใช่สิ่งง่าย ๆ สำหรับเขาที่จะทำ² แต่ความปรารถนาในใจของเขาเพื่อได้เห็นพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่มากกว่าความยากลำบากที่เขาทำนั้นคือทำไมเขาจึงปีนขึ้นไปทางเดินมีหน้าผา² มันเป็นทางเดียวเพื่อไปยังเมืองข้างหน้า²ถ้าพระเจ้าเดินทางตรงไปพระองค์ต้องผ่านทางนั้น² และซัคเคียสรู้จักบริเวณนั้นเป็นอย่างดี² นั่นคือทำไมเขาจึงวิ่งขึ้นหน้าไปและปีนขึ้นบนต้นมะเดื่อเพียงเพื่อมีโอกาสได้เห็นพระเจ้าผ่านไป

⁵ And as **He** came to the place, **having** looked up, **Jesus** said to him, Zacchaeus, make haste and come down; for today **it behooves Me** to abide in your house.

⁵ และเมื่อ²พระองค์²มาถึงที่นั้น²ได้มองขึ้นไป²พระเยซู²ดูกับเขาว่าซัคเคียส²โดยเร็วและลงมา²เพราะวันนี้มันทำงานของ²เรา²ต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน

Comments Luke 19:5. This is one of the verses in the Bible that tells that the beloved Son of God knows everything ahead. The beloved Son of God has already recognized this man on the tree waiting for Him, and also the Lord has seen His heart, the wish in his heart to meet the Lord makes the Lord invite Himself to visit the man's house.

ความเห็นลูกา 19:52 ส่วนนี้ของข้อเขียนในพระคัมภีร์ได้บอกนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้ารู้ทุกอย่างล่วงหน้า2
พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้รู้จักชายผู้นี้ที่รอคอยบนต้นไม้เพื่อพระองค์และด้วยกันพระเจ้าได้เห็นถึงใจของเขา2
ความปรารถนาในใจของเขาที่จะได้พบพระเจ้าทำให้พระเจ้าได้เชิญพระองค์เองให้เยี่ยมบ้านของชายคนนี้

“For today it behooves Me to abide in your house.” In this place, we can certainly see that the Lord has a purpose: the Lord wants to bless this man, and the Lord gives him no chance to say no. The God of love and mercy uses the order for someone to receive Him into their house; He uses the term “it behooves Me,” meaning you must take Me; we do not see this way of talking from the beloved Son of God.

“เพราะวันนี้เราต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน” 2 ในที่นี้ 2 เราสามารถได้เห็นอย่างแน่นอนนั้นว่าพระเจ้ามีจุดประสงค์ 2 พระเจ้าต้องการอวยพรชายคนนี้ 2
และพระเจ้าไม่ให้โอกาสแก่เขาที่จะไม่ยอมรับความรักและพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าได้ใช้คำสั่งให้รับพระองค์เข้าสู่บ้านของพวกเขา 2
พระองค์ใช้คำว่า 2 ในทำงานของเรา 2 หมายความว่า คุณต้องรับเรา 2 เราไม่ได้พบการพูดแบบนี้จากพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า

⁶ And he made haste, and came down, and received Him rejoicing.

2 ละเขาโดยเร็ว 2 ลงมา 2 และรับ 2 พระองค์ 2 ด้วยความยินดี

Comments Luke 19:6. Pay attention to the portion that says, received Him rejoicing; when anyone in their heart accepts the Lord of life with gladness, the Lord is happy to be there as well, and here is the place to show the way this person is receiving the Lord of life; for the Lord Himself “rejoicing” here has more feeling than the word itself.

ความเห็นลูกา 19:6 2 ให้ความสนใจในส่วนที่พูดว่า 2 รับพระองค์ 2 ด้วยความยินดี 2
เมื่อใครก็ตามที่ในใจของพวกเขาได้ยอมรับพระเจ้าแห่งชีวิตด้วยความยินดี 2 พระเจ้ามีความยินดีที่จะอยู่ในที่นั้นด้วยเช่นเดียวกัน 2
และนี่คือสถานที่ที่ได้แสดงว่าคนผู้นั้นต้อนรับพระเจ้าแห่งชีวิต 2 พระเจ้าพระองค์เอง 2 ด้วยความยินดี 2 ในที่นี้ 2 ความรู้สึกมากกว่าของคำพูดมันเอง

⁷ And having seen, all grumbled saying, He has entered to stay with a man that is a sinner.

2 ละเมื่อได้เห็น 2 พวกเขาทั้งหมดบ่นพูดว่า 2 พระองค์ 2 ได้เข้าไปพักอยู่กับคนซึ่งเขาเป็นคนบาป

Comments Luke 19:7. This verse clearly states that the man is a sinner, and the Lord of life has entered his house. Not only has He entered, but the Lord has stayed in his house more than just a meal itself; people murmured against the action of the Lord's mercy.

ความเห็นลูกา 19:7 2 ข้อเขียนนี้มันได้บอกไว้อย่างชัดเจนชายที่เป็นคนบาป 2 ละพระเจ้าแห่งชีวิตได้เข้าสู่บ้านของเขา 2 ไม่เพียงแต่พระองค์เข้าไป 2
แต่พระเจ้าได้พักอยู่ในบ้านของเขา มากกว่าเพียงแค่อาหารมันเอง 2 พระราชชนบ้นต่อต้านการกระทำแห่งพระเมตตาของพระเจ้า

⁸ And having stood, Zacchaeus said to the Lord, Behold, Lord, the half of my possession I give to the poor; and if I have defrauded anything from anyone, I restore fourfold.

2 ละได้ยืนขึ้น 2 เขาก็พูดต่อ 2 พระเจ้า 2 2 เสด็จพระเจ้า 2 สิ่งหนึ่งของสมบัติของข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าจะให้แก่คนยากจน 2

และถ้าข้าพเจ้าฉ้อโกงสิ่งใดจากใคร 2 ข้าพเจ้าจะคืนให้แก่เขาสี่เท่าตัว

Comments Luke 19:8. We have all seen plainly that this sinner has regrets for doing bad to anyone; he offers himself to pay back in the way that he knows the people would do, and he has shown his sincerity in repenting of all his sins. This is all the Lord desires to see: when someone commits sin and wants to repent by their own conscience of what the Lord has spoken in their heart, and here is an example.

ความเห็นลูกา 19:8 2 เราทุกคนได้เห็นอย่างชัดเจนนั้นว่าคนบาปคนนี้ 2 ได้มีความเสียใจที่ได้ทำสิ่งเลวร้ายต่อผู้ใด 2

เขาได้เสนอตัวเขาเองเพื่อจ่ายคืนในทางที่เขาเชื่อว่าคนควรทำ 2 เขาได้แสดงความบริสุทธิ์ใจของเขาในการกลับตัวของบาปทั้งหมดที่เขาได้ทำ 2
ทั้งหมดนี้คือความปรารถนาที่พระเจ้าต้องการได้เห็น 2

เมื่อมีคนทำบาปและต้องการกลับใจด้วยความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตนเองต่ออะไรที่พระเจ้าตรัสไว้ในใจเขา 2 ละในที่นี้คือตัวอย่าง

Q: What is the difference between Luke 18:22 and this verse with Zacchaeus?

คำตอบ 2 ะไรคือความแตกต่างระหว่างลูกา 18:22 และในข้อนี้เกี่ยวกับซัคเคียส?

A: To give all or half has no meaning if you do not give it with a true heart. Notice in this place that Zacchaeus offers himself to give; he has not been told you must give, but by his own word, he has said, “if I

have defrauded anything from anyone, I restore fourfold.” This verse shows the heart of a man in repentance towards the sin that he has committed to the people, without expecting the Lord to pay back anything.

คำตอบให้ทั้งหมดหรือครึ่งหนึ่งไม่มีความหมายถ้าคุณไม่ได้ให้ด้วยใจอันแท้จริงซึ่งเกิดในที่นั้นว่าข้าพเจ้าได้เสนอตัวเขาเองเพื่อถวาย2
เขาได้ไม่มีใครบอกเขาว่าคุณต้องถวายมรดกด้วยคำของเขาเอง2 เขาได้พูดว่า ถ้าข้าพเจ้าซื้อโกงสิ่งใดจากใครข้าพเจ้าจะคืนให้แก่เขาสี่เท่าตัว”2
พระข้อเขียนนี้ได้แสดงถึงใจของชายในการกลับตัวตอบาปนั้นที่เขาได้ทำแก่ผู้อื่นโดยไม่ได้มุ่งหวังให้พระเจ้าให้สิ่งใดกลับคืน

⁹ And **Jesus** said to him, Today salvation has come to this house, because he also is a son of Abraham.

⁹ และพระเยซูได้พูดแก่เขาว่าวันนี้ความรอดได้มายังครอบครัวนี้เพราะเขาวัยกันเป็นบุตรของอับราฮัม

Comments Luke 19:9. Salvation in this verse does not mean regarding about all his household going to heaven, but here, it refers to the spiritual blessings of this earth. Salvation here took place not only for one person but for all his household as well; even in his household, they did not do anything for the Lord yet, but when the owner of the house had governed his own properly, everyone received a portion of the blessings.

“Because he also is a son of Abraham.” In reality, he is a son of Abraham even though he is a sinner in the eyes of people; being a sinner does not take away the right of inheritance.

ความเห็นลูกา 19:9 ความรอดในข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าความถึงครอบครัวทั้งหมดของเขาที่จะไปสวรรค์2 แต่ในที่นี้หมายถึงพรฝ่ายวิญญาณของโลกนี้
ความรอดในที่นี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเพื่อคนเพียงคนเดียวแต่ทั้งครอบครัวของเขาด้วยเช่นเดียวกันแม้ว่าคนในครอบครัวของเขา2

พวกเขายังไม่ได้ทำสิ่งใดต่อพระเจ้าแต่เมื่อเจ้าของบ้านได้ปกครองตนเองอย่างถูกต้องแล้วทุกคนได้รับส่วนแบ่งของพระพร

“เพราะเขาวัยกันเป็นบุตรของอับราฮัม” อย่างจริงแล้วเขาคือบุตรของอับราฮัมถึงแม้ว่าเขาเป็นคนบาปในสายตาของคน2
เป็นคนบาปไม่ได้ทำให้สิทธิในมรดกเสียไป

¹⁰ For the **Son of Man** came to seek and to save the lost.

¹⁰ เพราะบุตรของมนุษย์ได้มาเพื่อเสาะหาและช่วยให้รอดผู้ที่ได้หลงทางไป

Comments Luke 19:10. The Lord knows who will be saved, but the Lord is still seeking for those who will be saved but do not know the Lord yet; the Lord will not let them be lost; He seeks them to save them. We can see how much love the beloved Son of God has for humans: not being saved by just coming to Him, but He Himself is seeking for them to save them.

ความเห็นลูกา 19:10 พระเจ้ารู้ว่าใครจะได้อรอดแต่พระเจ้ายังคงเสาะหาเพื่อพวกนั้นที่จะได้อรอดแต่ยังไม่รู้จักพระเจ้า2

พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้พวกเขาหลงทางไปพระองค์เสาะหาพวกเขาเพื่อให้พวกเขาได้อรอด2

เราสามารถเห็นได้ถึงความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับมนุษย์2 ได้อรอดเพียงโดยมายังพระองค์2

แต่พระองค์พระองค์เองเสาะหาพวกเขาเพื่อให้พวกเขาได้อรอด

¹¹ And as they heard these things, **He** proceeded and spoke a parable, because **He** was near to Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of **God** was immediately to appear.

¹¹ และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้พระองค์ได้เริ่มและพูดเป็นคำอุปมาเพราะพระองค์ใกล้เยรูซาเล็มและเพราะว่าพวกเขาคิดว่าอาณาจักรของ2

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะมาปรากฏในทันที

Comments Luke 19:11. We have the parable with the ten minas in this passage and the parable with the talents in Matthew 25:14-30. These parables have similar meanings but are distinctive parables spoken in diverse places and addressing different people.

ความเห็นลูกา 19:11 เรามีคำอุปมาเกี่ยวกับเงินสิบมินาในข้อนี้และคำอุปมาเกี่ยวกับเงินมินาในมทธิง 25:14-30

คำอุปมาเหล่านี้มีความหมายคล้ายกันแต่เป็นคำอุปมาที่เด่นชัดในที่ต่างๆกันและเน้นกับต่างคน

“Because He was near to Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of God was immediately to appear.” Many people have followed and listened to the beloved Son of God, and they all have seen miracle works, making them all believe that He is the prophet of the Lord who will come and announce the heaven time. That is why all have believed that the kingdom of God would suddenly appear in front of Him,

and they all would be witnesses of it. The prophet in this place they considered as being the messenger of the Lord God Most High, but they did not believe and thought that He was the beloved Son of God; besides, they could not understand the Trinity of God; they were all just looking for the kingdom of God to appear on earth.

"เพราะพระองค์เข้าใกล้เยรูซาเล็มและเพราะว่าพวกเขาคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาปรากฏในทันใด"2

คนจำนวนมากได้ติดตามและฟังพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าและพวกเขาทั้งหมดได้เห็นงานวิเศษ2

ทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าพระองค์คือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าซึ่งจะมาและประกาศถึงเวลาของสวรรค์2

นั่นคือทำไมพวกเขาจึงเชื่อว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ฝอองพระผู้เป็นเจ้าจะได้ปรากฏในทันทีต่อหน้าของพระองค์2

และพวกเขาทั้งหมดจะได้เป็นพยานถึงมันในทันทีพวกเขาถือว่าเป็นผู้สื่อสารแห่งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด2

แต่พวกเขาไม่ได้เชื่อและคิดนั้นว่าพระองค์นั้นคือพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าด้วยกันนั้น2

พวกเขาไม่สามารถเข้าใจถึงความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้าพวกเขาเพียงมองหาสำหรับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อปรากฏบนโลก2

¹² He said therefore, A certain nobleman went into a far country, to receive for himself a kingdom, and to return.

¹² **พระองค์**2 นั้นจึงพูดว่า**ผู้มีศักดิ์** คนหนึ่งไปยังเมืองไกล**เพื่อรับอาณาจักรสำหรับตนเอง**และกลับมา

Comments Luke 19:12. "A certain nobleman" refers to the beloved Son of God Himself.

"Went into a far country." The beloved Son of God has come down from heaven and came to the earth as a different country far from His own home in heaven. This portion of the verse here really means that the Lord Jesus went from earth back to His far country in heaven.

ความเห็นลูกา 19:12 **ผู้มีศักดิ์** คนหนึ่ง **ผู้** คือพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง

"ไปยังเมืองไกล" **พระบุตรสุดที่รัก** ของพระผู้เป็นเจ้าได้ลงมาจากสวรรค์และมายังโลกซึ่งเป็นเหมือนต่างประเทศไกลจากบ้านของพระองค์ในสวรรค์2

ในส่วนนี้ของข้อเขียนจริงแล้วหมายถึงนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้ไปจากโลกกลับไปสู่เมืองไกลของพระองค์ในสวรรค์2

"To receive for himself a kingdom." When the beloved Son of God is resurrected, the Father Himself will give Him a new earth which will have only people that have faith and believe in the beloved Son of God because there will be the kingdom of the beloved Son of God Himself where everything and everyone belongs to Him and Him alone.

"เพื่อรับอาณาจักรสำหรับตนเอง" **ผู้** คือพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าฟื้นคืนชีพ2

พระบิดาพระองค์เองจะให้แก่พระองค์โลกใหม่ซึ่งจะมีเพียงคนที่มีความศรัทธาและความเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าเพราะที่นั่นจะเป็นอาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองที่ซึ่งทุกอย่างและทุกคนเป็นของพระองค์และของพระองค์เพียงผู้เดียว2

"And to return." In this portion itself, when the Lord Jesus Himself has resurrected to receive all those that belong to Him to Himself, that is the time of His return, and then He will depart to His kingdom. At the resurrection (this is still resurrection time), the Lord Jesus receives those who belong to Him, but when He departs to His kingdom, He also will take all those who belong to Him with Him for eternity. The new earth is waiting for Him, but He Himself is seated at the right hand of the Father, together but also in different dimensions. The Lord Jesus has His earthly resurrected body with Him, and only He has a human body; no one else there on the new earth has an earthly body. As the Bible has told also, at this time, when He takes all those that belong to Him and go with Him, everybody will see Him.

"และกลับมา" **ใน** ส่วนนี้มันเอง **ผู้** คือพระเยซูเจ้าพระองค์เองได้ฟื้นคืนชีพเพื่อรับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์เพื่อพระองค์เอง2

นั่นคือเวลาแห่งการกลับมาของพระองค์และแล้วพระองค์จะจากไปสู่อาณาจักรของพระองค์ **ผู้** คือการฟื้นคืนชีพ **ผู้** ยังคงเป็นเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพ)2

พระเยซูเจ้ารับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์ **ผู้** คือเมื่อพระองค์จากไปสู่อาณาจักรของพระองค์2

ด้วยกันพระองค์จะพาพวกนั้นทุกคนที่เป็นของพระองค์ไปกับพระองค์สู่ชีวิตนิรันดร์โลกใหม่กำลังรอคอยพระองค์2

แต่พระองค์พระองค์เองนั่งลงข้างขวามือของพระบิดาด้วยกันแต่ในต่างมิติพระเยซูเจ้ามีร่างของโลกแห่งการฟื้นคืนชีพกับพระองค์2

อลจะมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่มีร่างมนุษย์ **ผู้** มีคนอื่นในโลกใหม่ของพระองค์ที่มีร่างมนุษย์ตามทีพระคัมภีร์ได้บอกด้วยกันเวลานี้2

เมื่อพระองค์รับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์และไปกับพระองค์ **ผู้** คนจะเห็นพระองค์

¹³ And he called ten servants of his, and gave them ten minas, and said to them, Do business until I come back.

¹³ และท่านเรียกคนรับใช้ของท่านมาสิบคนและให้แก่พวกเขาสิบมินาสและพูดแก่พวกเขาว่าเจ้าจงทำธุรกิจจนกระทั่งเรากลับมา

Comments Luke 19:13. "And he called ten servants of his." Most people would believe this means calling the apostles, but He has called ten believers, deep in their hearts, to do the work in preparing; nothing of this has been recorded in the Holy Book, but we still can find support as well. Some have made doctrines of this, ten servants as ten legions, but the Lord called true believers, and He has given them specific duties. As His apostles would go out to work, they would meet them since everything had been planned ahead before the work of spreading the Gospel began. "Ten" is not a number specifically meaning ten believers; this "ten" means ten directions the Lord sent out and refers to the believers in these directions that the Lord calls to help the apostles.

ความเห็นลูกา 19:13 "และท่านเรียกคนรับใช้ของท่านมาสิบคน" คนส่วนมากเชื่อว่านี่หมายถึงเรียกอัครสาวก 2

แต่พระองค์ได้เรียกเหล่าผู้ที่มีความเชื่อทั้งสิบลึกภายในใจของพวกเขาเพื่อทำงานในการเตรียมสิ่งเหล่านี้ 2 ไม่ได้มีการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ 2 แต่เรายังคงสามารถหาได้เพื่อสนับสนุนบางคนก็ได้ตั้งหลักคำสอนนี้ไว้ 2 ผู้รับใช้สิบคนก็เหมือนสิบเขตแดน 2

แต่พระเจ้าได้เรียกเหล่าผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงและพระองค์ได้ให้แก่พวกเขาหน้าที่โดยเฉพาะซึ่งเป็นอัครสาวกของพระองค์จะออกไปทำงาน 2

พวกเขาจะคบหาทุกคนอย่างได้มีแผนงานล่วงหน้าก่อนงานกระจายข่าวเริ่มต้นสิบ 2 ไม่ใช่จำนวนแน่นอนหมายถึงผู้มีความเชื่อสิบคนนี้ "สิบ" 2 หมายถึงสิบทางที่พระเจ้าได้ส่งออกไปและเกี่ยวกับผู้ที่มีความเชื่อในทางเหล่านั้นนั้นที่พระเจ้าได้เรียกเพื่อช่วยเหลือเหล่าอัครสาวก

"And gave them ten minas." Minas here is not money, but the knowledge and ability in connecting with the Spirit of Christ in giving directions, but not the Holy Spirit. When they meet the apostles, the Spirit of Christ will stir their hearts to go in the right directions and find the apostles. As the Bible has mentioned in places, the apostles contact people who meet them; those are the ones that are mentioned here.

"และให้แก่พวกเขาสิบมินาส" มินาสในที่นี้ไม่ใช่เงินแต่เป็นความรู้และความสามารถในการเชื่อมโยงกับพระวิญญาณของพระคริสต์ในการให้ทางเดิน 2 แต่ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพวกเขาได้พบกับอัครสาวก 2 พระวิญญาณของพระคริสต์จะนำใจของพวกเขาให้ไปในทางที่ถูกต้องและพบอัครสาวก 2 ดังที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ในหลายที่เหล่าอัครสาวกได้ติดต่อกับประชาชนที่พวกเขาได้พบ 2 พวกเขาคือผู้ที่ได้พูดถึงในที่นี้

The Holy Spirit is the Spirit of the Father Himself, which will convict right and wrong in the soul of humans, but most humans will reject this Spirit of God because they all will find reasons to do things in their way; the world has corrupted their mind, and the Holy Spirit cannot do the work within them when the human soul rejects His warning. The Spirit of Christ is a gentle Spirit; His role is to link the heart with the mind in order to have peace and do according to His will, but He will also never force anyone to follow; it is the responsibility of the person to listen what the heart is telling them, and not let the ear hearing what people speak and convince what people talk; right or wrong has already been told to the person, but the listening ear will make confusion. The right or wrong has been told to the heart of the person by the Holy Spirit, and the Spirit of Christ, in His gentle way, will come to help the person find peace and do according to the will of the Holy Spirit.

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณแห่งพระบิดาพระองค์เองซึ่งจะตัดสินความถูกผิดในจิตวิญญาณของมนุษย์ 2

แต่มนุษย์ส่วนมากจะไม่ยอมรับพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าเพราะพวกเขาจะหาเหตุผลเพื่อทำสิ่งในทางของพวกเขา 2

โลกได้ทำร้ายจิตใจของพวกเขา 2 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถทำงานภายในของพวกเขาเมื่อวิญญาณของมนุษย์ได้ปฏิเสธคำเตือนของพระองค์ 2 พระวิญญาณของพระคริสต์นั้นคือพระวิญญาณที่อ่อนโยน 2

หน้าที่ของพระองค์คือนำไปกับความคิดเพื่อให้มีความสุขสงบและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ 2 ด้วยกันพระองค์จะไม่บังคับผู้ใดให้ติดตาม 2

มันเป็นหน้าที่ของคนนั้นๆ เพื่อฟังว่าใจได้บอกอะไรแก่พวกเขา 2 และจะไม่ปล่อยให้ฟังคนพูดและเชื่อตามที่คนได้พูด 2

ถูกหรือผิดได้มีการบอกแล้วแก่คนแต่หูที่ได้ฟังจะทำให้สงสัยถูกหรือผิดได้บอกแล้วในใจของคนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 2

และพระวิญญาณของพระคริสต์ 2 ในความอ่อนโยนของพระองค์ 2 จะมาช่วยคนนั้นให้พบความสุขสงบและทำตามพระประสงค์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

"Do business until I come back". The person who has received the Spirit of Christ will have a duty in their area to make people think what they have (the way they behave) to be different from others, and when the

time of work with apostles comes, the people around will notice why this person does differently for the apostles.

“เจ้าจงทำธุรกิจจนกระทั่งเรากลับคืนมา”ผู้ที่ได้รับพระวิญญาณของพระคริสต์จะมีหน้าที่ในเขตของเขาเพื่อทำให้คนคิดว่าอะไรที่เขาได้ทำ2
(การปฏิบัติตัวของพวกเขา)ซึ่งแตกต่างไปจากผู้อื่น2และเมื่อเวลาทำงานกับเหล่าอัครสาวกมาถึง2
ผู้คนรอบข้างจะสังเกตได้ว่าทำไมคนผู้นี้จึงทำอย่างแตกต่างสำหรับเหล่าอัครสาวก

¹⁴ But his citizens hated him, and sent a **delegation** after him, saying, We **are not willing** that this man reigns over us.

¹⁴ แต่ประชาชนของท่านมีความเกลียดต่อท่าน2และส่งผู้แทนตามท่านไปบอกว่าเราไม่ต้องการคนนี้ให้ปกครองเรา

Comments Luke 19:14. “But his citizens hated him.” When the beloved Son of God came on earth, “his citizens” here were the Jews themselves; they were His people, but none of them wanted to be under Him. They all disliked Him and thought that He was not a good King for them; that is why the verse says that they “hated him.”

ความเห็นลูกา 19:14 แต่ประชาชนของท่านมีความเกลียดต่อท่าน2เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้ามายังโลก2ประชาชนของท่าน2
ที่นี้คือพวกยิวพวกเขาเองพวกเขาคือประชาชนของพระองค์2ไม่มีใครในพวกเขาที่ต้องการอยู่ภายใต้พระองค์2

พวกเขาไม่ชอบพระองค์และคิดกันว่าพระองค์นั้นไม่ใช่กษัตริย์ที่ดีสำหรับพวกเขา2นั่นคือทำไมข้อเขียนจึงบอกว่าพวกเขานั้นมีความเกลียดต่อท่าน”

“And sent a delegation after him.” As the Bible has told, the chief priests have gone to the outsiders and made false reports regarding Him; they kept following Him wherever He went to gather information to be able to report to the outsiders what the beloved Son of God was doing and created doubt to all the people, the Bible has also talked clearly about this.

“และส่งผู้แทนตามท่านไป”ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกฮานาโรหิตได้ไปยังพวกคนนอกและทำข้อกล่าวหาเท็จเกี่ยวกับพระองค์2

พวกเขาได้ติดตามพระองค์ไปยังทุกที่ที่พระองค์ไปเพื่อเก็บข้อมูลเพื่อจะสามารถทำเป็นรายงานเท็จแก่คนนอกนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าทำอะไรและได้สร้างความสงสัยให้แก่คนทั้งหมดด้วยที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้ชัดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

“We are not willing that this man reigns over us.” This saying is what they told the outsiders, the Romans. Everyone can clearly see that His own people do not want Him to reign over them; they would rather have an outsider rule over them; in this way, we can all say that His citizens have betrayed Him to the outsiders. Note that verses 12 and 13 relate to events after the resurrection, and verse 14 relates to events before the resurrection of the Lord Jesus.

“เราไม่ต้องการคนนี้ให้ปกครองเรา”2าพูดเหล่านี้คืออะไรที่พวกเขาได้บอกแก่คนนอกฮานาโรมัน2

ทุกคนสามารถเห็นได้ชัดนั้นว่าประชาชนของพระองค์เองไม่ต้องการให้พระองค์ปกครองเหนือพวกเขา2

พวกเขาต้องการให้คนนอกปกครองพวกเขามากกว่า2วิธีนี้เราสามารถพูดได้นั้นว่าพลเมืองของพระองค์ได้ทรยศพระองค์เพื่อคนภายนอก

สังเกตนั่นด้วยว่าข้อเขียน12 และ13 เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังจากการฟื้นคืนชีพ2

และข้อเขียน14เกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อนการฟื้นคืนชีพของพระเยซูเจ้า

¹⁵ And it came to pass, when he was come back again, having **taken** the kingdom, that he commanded these servants, **to** whom he had given the money, to be called to him, that he might know what they had gained by trading.

¹⁵ 2และเมื่อเวลานั้นผ่านไปเมื่อท่านกลับมาอีก2ได้รับอาณาจักรท่านนั้นได้เรียกคนรับใช้เหล่านี้มาผู้ซึ่งท่านได้ให้เงินไว้2เพื่อเรียกมายังท่าน2
นั้นเพื่อท่านจะได้รู้ว่าพวกเขาทำการค้าขายได้กำไรมากเท่าใด

Comments Luke 19:15. “He was come back again” refers to the Spirit of Christ coming back on earth to do the work through His servants.

ความเห็นลูกา 19:15 “ท่านกลับมาอีก”เกี่ยวกับพระวิญญาณของพระคริสต์กลับมายังโลกเพื่อทำงานผ่านทางเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์2

“And it came to pass, when he was come back again, having taken the kingdom.” When the beloved Son of God is resurrected, He has received the kingdom from the Father, and now He will reign over all His kingdom according to the plan of the Father.

“และเมื่อเวลาผ่านไปเมื่อท่านกลับมาอีกจะได้รับอาณาจักร”เมื่อพระบุตรสุดท้ายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าฟื้นคืนชีพพระองค์จะได้รับอาณาจักรจากพระบิดา²
และขณะนี้พระองค์จะปกครองเหนืออาณาจักรของพระองค์ตามแผนงานของพระบิดา

Q: What is the difference between this current kingdom and the kingdom on the new earth after the second coming of the Lord?

คำถาม: ใดคือความแตกต่างระหว่างอาณาจักรในปัจจุบันนี้และอาณาจักรในโลกใหม่หลังการกลับคืนมาของพระเจ้า?

A: It is not the same, but both kingdoms, when the time comes, will merge together. That is why this kingdom now is of the old times; it does not have the body; when both will merge together after the second coming of the Lord, all will have the heavenly bodies.

The Lord Jesus is with the Father from the beginning; the Lord Jesus was born on earth, He was crucified, He rose again (resurrected), He went back to heaven and is seated at the right hand of the Father; He will return again to receive His elect ones, then He will take them on the new earth where He will reign for eternity.

คำตอบ: ไม่เหมือนกันอาณาจักรทั้งสองเมื่อเวลาถึงจะรวมตัวเข้าด้วยกันนั่นคือทำไมอาณาจักรในเวลานี้คือของเวลาเก่าอันไม่มีร่าง²
เมื่อทั้งสองรวมตัวเข้าด้วยกันหลังการกลับคืนมาของพระเจ้าทุกคนจะมีร่างแห่งสวรรค์

พระเยซูเจ้าอยู่กับพระบิดาจากเริ่มต้นพระเยซูเจ้าได้มาเกิดบนโลกพระองค์ถูกตรึงบนกางเขนพระองค์ถูกขึ้นอีก(ฟื้นคืนชีพ)²
พระองค์ได้กลับไปยังสวรรค์และประทับข้างขวามือของพระบิดาพระองค์จะกลับมาอีกเพื่อรับเหล่าผู้ที่พระองค์ได้เลือกไว้²
แล้วพระองค์จะพาพวกเขาไปยังโลกใหม่ซึ่งพระองค์จะปกครองเป็นนิรันดร์

“That he commanded these servants ...” All His servants that received the knowledge and duty at this time, He will talk to them according to the gift He has given them and what they have done with it. Did they talk with people whom He guided them to meet and make them understand that He loves them all, to repent and come back to Him? That is all He wants them to know, but His servants must do their duty in order for all these people to understand and come back to the Lord their God.

“แล้วท่านเรียกคนรับใช้...”เหล่าผู้รับใช้ทั้งหมดของพระองค์นั้นที่ได้รับความรู้และหน้าที่ในเวลานี้²

พระองค์จะพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับของขวัญที่พระองค์ได้ให้แก่พวกเขาและอะไรที่พวกเขาได้ใช้มันทำ²

ว่าพวกเขาได้พูดกับคนที่พระองค์ได้นำพวกเขาให้ได้พบกับพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพระองค์รักพวกเขาทั้งหมด²

เพื่อกลับตัวและกลับมาหาพระองค์? นั่นคือสิ่งทั้งหมดที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาทำ²

แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ต้องได้ทำหน้าที่ของพวกเขาอย่างเป็นลำดับเพื่อให้ประชาชนทั้งหมดนี้เข้าใจและกลับมาหาพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

The Spirit of Christ always works with His servants; between the Spirit of Christ and His servants there is a bond; they will hear Him, and do His will, but the Holy Spirit Himself will look over all those servants and make sure that they all listen to the Spirit of Christ and make the work complete.

พระวิญญาณของพระคริสต์ตลอดเวลาทำงานกับเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์²

ระหว่างพระวิญญาณของพระคริสต์และผู้รับใช้ของพระองค์นั้นคือความผูกพันพวกเขาจะได้ยินพระองค์และทำตามพระประสงค์ของพระองค์²

แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์เองจะดูแลเหล่าผู้รับใช้นั้นและให้ความมั่นใจว่าพวกเขาทั้งหมดรับฟังพระวิญญาณของพระคริสต์และทำงานให้สำเร็จ

“He commanded these servants, ... , to be called to him.” This happened after the Lord Jesus’ resurrection and it is still continuing now until the Lord Jesus’ second coming on earth.

“แล้วท่านเรียกคนรับใช้เหล่านั้นมา...เรียกมายังท่าน”²

สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากการที่พระเยซูเจ้าฟื้นคืนชีพและมันยังคงเกิดขึ้นในขณะนี้จนกระทั่งถึงพระเยซูเจ้ากลับมาครั้งที่สองบนโลก

¹⁶ And the first came before him, saying, Lord, **your mina has made ten minas** more.

¹⁶ และคนแรกมายังท่านพูดว่า **นายท่าน ท่านให้แก่ข้าพเจ้ามีนาสิบข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสิบมีนา**

Comments Luke 19:16. One of these servants of the beloved Son of God had success in trading for the Lord and brought more understanding to other souls. The souls that still had confusion in them had been helped

by this servant and have become enlightened and ready to receive their king. The servant has completed his job well with trading.

ความเห็นลูกา 19:16

ผู้รับใช้ผู้หนึ่งของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นผู้ได้ทำการแลกเปลี่ยนสำหรับพระเจ้าสำเร็จและได้ให้ความเข้าใจเพิ่มแก่จิตวิญญาณอื่น²

จิตวิญญาณนั้นที่ยังคงมีความสับสนในพวกเขาได้รับความช่วยเหลือโดยเหล่าผู้รับใช้¹และได้มีความสว่างและพร้อมที่จะต้อนรับพระมหากษัตริย์ของพวกเขาเหล่าผู้รับใช้ได้ทำงานของพวกเขาสำเร็จด้วยการแลกเปลี่ยน

“Your mina has made ten minas more.” The knowledge that the Lord has given to this servant is alive and made branches out. When the servant has done his duty, the branches will spread out as the verse has told.

“ท่านให้แก่ข้าพเจ้ามีนาสข้าพเจ้าได้กำไรอีกสิบมีนาส”ความรู้ที่พระเจ้าได้ให้แก่เหล่าผู้รับใช้¹นี้คือมีชีวิตและแตกกิ่งก้านออกมา²

เมื่อเหล่าผู้รับใช้ได้ทำหน้าที่ของพวกเขาซึ่งกันจะกระจายออกไปเหมือนตามที่พระข้อเขียนนี้ได้บอก

“Made ten minas more” indicates that the knowledge has spread to ten more servants to go out with the knowledge ready to share as well; that is why this servant has finished the job.

“ได้กำไรอีกสิบมีนาส”บอกว่าคุณรู้ได้แตกกระจายไปยังอีกสิบผู้รับใช้¹เพื่อให้ออกไปด้วยความรู้ที่พร้อมที่จะแบ่งปันด้วย²

นั่นคือทำไมผู้รับใช้¹นี้ทำงานสำเร็จ

¹⁷ And he said to him, Well done, good servant! Because you were faithful in very little, you shall hold authority over ten cities.

¹⁷ ละท่านพูดแก่เขาว่า ข้าได้ดีมากเข้าเป็นคนรับใช้ที่ดี! เพราะเจ้ามีความสัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อยเจ้าจึงมีอำนาจเหนือสิบเมือง

Comments Luke 19:17. When the servant has finished the work and has come back to report to the Lord, the reward of this servant who has been diligently doing the work, even if he had small little authority, but the servant did not back off from the work, the Lord will grant him more authority and give him the duty to take care of part of His kingdom, which He is preparing at this time and this servant will be there. Note that this reward happens after this servant has departed. The ten cities are not cities of this earth. In the soul world, we will all have work to do.

ความเห็นลูกา 19:17 เมื่อผู้รับใช้¹ได้เสร็จงานและกลับมารายงานต่อพระเจ้าตลอดบทแทนของผู้รับใช้¹นี้ผู้ซึ่งได้ตั้งใจในการทำงาน²

ถึงแม้ว่าถ้าเขามีสิทธิอำนาจเพียงเล็กน้อยอยู่ผู้รับใช้¹ไม่ได้ทอดทิ้งจากงาน²

พระเจ้าจะให้สิทธิอำนาจแก่เขามากขึ้นและให้เขามีหน้าที่เพื่อดูแลส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระองค์²

ซึ่งพระองค์ได้เตรียมไว้เพื่อเวลานั้นและผู้รับใช้¹นี้จะอยู่ในที่นั่นซึ่งเหตุนี้ด้วยว่าผลตอบแทนนี้ได้เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้รับใช้¹นี้ได้จากไป²

สิบเมืองไม่ใช่สิบเมืองของโลกนี้ในโลกแห่งจิตวิญญาณเราทั้งหมดจะมีงานทำ

¹⁸ And the second came, saying, Your mina, Lord, has made five minas.

¹⁸ ละคนที่สองมาพูดว่าสินมีนาสของท่านนายท่านได้ทำเพิ่มอีกห้ามีนาส

¹⁹ And he said to him also, Be you also over five cities.

¹⁹ ละท่านพูดกับเขาด้วยว่าเจ้าจงดูแลห้าเมือง

Comments Luke 19:18-19. The answer may look different, but the meaning is the same as in verse 17, as this servant also receives the reward. Do not forget as well, could these five cities be bigger, maybe double than the ones before? The Lord did not mention big or small cities; both use the same word, “cities,” but the amount indicates more or less authority in management.

ความเห็นลูกา 19:18-19 ๑๒ตอบอาจมองเหมือนแตกต่างกัน๒๒มีความหมายเหมือนกันดังในพระข้อเขียน๑๗ผู้รับใช้¹นี้ด้วยกันได้รับผลตอบแทน²

ด้วยกัน๒๒อย่าลืมด้วยว่าเมืองทั้งห้ามีอำนาจใหญ่กว่าก่อนหน้านี้๒๒อาจเป็นถึงเท่าตัวกว่าผู้ที่ได้มีมาก่อน?๒๒พระเจ้าไม่ได้บอกว่าเมืองนั้นใหญ่หรือเมืองนั้นเล็ก๒๒ทั้งสองใช้คำเดียวกันว่า๒เมือง๒๒จำนวนดังกล่าวบ่งชี้ว่ามีอำนาจในการจัดการมากหรือน้อย

²⁰ And another came, saying, Lord, behold, here is your mina, which I kept laid up in a piece of cloth,

²⁰ ละอีกคนมาพูดว่านายท่านดูเถิดนี่คือเงินหนึ่งมีนาสของท่านซึ่งข้าพเจ้าเก็บไว้ในผ้า

Comments Luke 19:20. As the verse has told all readers plainly, this servant has kept the Lord's knowledge hiding under his own fear and worry, but also under his own greed as well, because he did not want to do things that he does not know how much he could benefit, so he made a decision that is better to hide it away in a safe place.

ความเห็นลูกา 19:20 ระข้อเขียนนี้ได้บอกแก่ผู้อ่านทั้งหมดอย่างชัดเจน²

ผู้รับใช้ผู้นี้ได้ซ่อนความรู้ของพระเจ้าไว้ใต้ความกลัวและความเป็นกังวลของตัวเองมิดด้วยกันภายใต้ความโลภมากของเขาด้วย²

เพราะเขาไม่ต้องการทำสิ่งที่เขาไม่รู้ว่าเขาจะได้รับผลประโยชน์มากเท่าใดซึ่งนั่นเขาจึงได้ตัดสินใจนั้นว่าซ่อนมันไว้ในที่ปลอดภัยจะเป็นการดีกว่า

²¹ for I feared you, because you are a harsh man; you take up what you laid not down, and you reap what you did not sow.

²¹ 2 เพราะข้าพเจ้ากลัวท่านเนื่องเพราะท่านเป็นคนเข้มงวดท่านเก็บสิ่งที่ท่านไม่ได้ลงแรงทำละเลยสิ่งที่ท่านไม่ได้ปลูก

Comments Luke 19:21. "For I feared you, because you are a harsh man." This servant has known the Lord well; he knows that the Lord is a harsh master. He claimed that he has fear, but that is just an empty talk; if he has real fear, he will go and do something with the things the Lord has given him. In his thought here, the Lord is a "harsh man" because he knows very well that the Lord has granted him something, and the Lord expects him to make things happen according to what the Lord has given him. But the Lord will not expect anyone to go out and do things for which the Lord did not provide help.

ความเห็นลูกา 19:21 2 เพราะข้าพเจ้ากลัวท่านเนื่องเพราะท่านเป็นคนเข้มงวด"ผู้รับใช้คนนี้รู้จักพระเจ้าดีเขารู้ว่าพระเจ้านั้นเป็นนายที่มีความเข้มงวด²

เขาอ้างนั้นว่าเขามีความกลัวดังนั้นเป็นคำพูดเปล่าประโยชน์ถ้าเขาได้มีความกลัวที่แท้จริงเขาจะไปและทำบางอย่างกับสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา²

ในความคิดของเขาในที่นี้พระเจ้านั้นเป็นคนเข้มงวด"2 เพราะเขาเป็นอย่างดีนั้นว่าพระเจ้าได้ให้บางอย่างแก่เขา²

และพระเจ้าหวังว่าเขาจะทำให้เกิดขึ้นตามสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา²

แต่พระเจ้าจะไม่คาดหวังให้ใครออกไปและทำในสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ

"You take up what you laid not down." Now, the servant has accused the Lord God Almighty that He wants to benefit from his work for His own glory. But he does not think that he is an empty man from the outside until inside the soul; without the Lord giving him any ability to do work, he is just an empty vessel; still, he has the courage to accuse the Lord of taking advantage of his work.

"ท่านเก็บสิ่งที่ท่านไม่ได้ลงแรงทำ"2 ลานี้²

ผู้รับใช้ได้กล่าวหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุดนั้นว่าพระองค์ต้องการเก็บผลประโยชน์จากงานของเขาเพื่อพระสิริของพระองค์เอง²

แต่เขาไม่ได้คิดนั้นว่าเขานั้นเป็นคนว่างเปล่าจากภายนอกจนกระทั่งถึงภายในจิตวิญญาณของเขาจากพระเจ้าให้ความสามารถใดๆแก่เขาเพื่อทำงาน²

เขาเป็นเพียงภาชนะเปล่าซึ่งคง2 เขายังมีความผยองมากกล่าวหาพระเจ้าว่ามาหาผลประโยชน์จากงานของเขา

"And you reap what you did not sow." The servant knows he has a duty to go out and use the knowledge the Lord gives to bring people to have knowledge about God Almighty, but he comes back to tell that the Lord wants to reap the things He did not plant; however, think twice before you come to accuse the Lord God Almighty, who sows the seed in the hearts of the people; is not the servant who sows the seed, the Lord has put the seed in the heart, but He sent the servant to help the person to grow that seed. Can the Lord reap what the seed brings? As many Christians do as well, this servant did not think about to whom he was talking. What we are stating here is that the Lord has put the seed in the heart, and the seed is dormant until the Lord sends the servant to water by announcing the knowledge that the Lord has given to the servant. This work of the servant is like water for the seed; then the seed grows with the word, and it does not stay dormant any longer. The Lord has sown the knowledge about God in the heart; when the eyes have seen the creation of the Lord, the heart will announce who the true Creator of all things is.

"และเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้ปลูก"ผู้รับใช้รู้ว่าเขามีหน้าที่ออกไปและใช้ความรู้ที่พระเจ้าได้ให้เพื่อนำประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด²

แต่เขากลับมาเพื่อบอกนั้นว่าพระเจ้าต้องการได้ผลประโยชน์ที่พระองค์ไม่ได้ปลูกขอยสงไว้ก็ตาม²

คิดอีกครั้งก่อนที่คุณจะกล่าวหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด2 ปลูกเมล็ดลงในใจของประชาชนไม่ใช่ผู้รับใช้ที่หว่านเมล็ดพระเจ้าได้ใส่เมล็ดในใจ²

แต่พระเจ้าได้ส่งผู้รับใช้ให้ไปช่วยผู้คนที่ให้เมล็ดนั้นเติบโต2 แล้วพระเจ้าไม่สามารถเก็บเกี่ยวสิ่งที่เมล็ดได้ออกผล? 2 คริสเตียนหลายคนทำเช่นนั้นด้วย²

ผู้รับใช้คนนี้ได้คิดเกี่ยวกับว่าใครที่เขาได้พูดด้วย2 อะไรที่เราได้บอกในที่นั้นนั้นคือพระเจ้าได้ใส่เมล็ดลงในใจ²

และเมล็ดพืชก็อยู่ในที่จนกว่าพระเจ้าจะทรงส่งผู้รับใช้ไปรดน้ำโดยประกาศความรู้นั้นที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ผู้รับใช้²
งานของผู้รับใช้นี้ก็เหมือนกับน้ำสำหรับเมล็ดแล้วเมล็ดได้เติบโตด้วยพระคำและมันไม่ได้คงอยู่นิ่งๆอีกต่อไป²
พระเจ้าได้ให้ความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าในใจเมื่อเราได้เห็นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้าง²ใจจะประกาศว่าใครคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งแห่งจริง

²² He says to him, Out of your mouth will I judge you, evil servant. You knew that I am a harsh man, taking up what I did not laid down, and reaping what I did not sow;

²² งานพูดต่อเขาว่าออกมาจากปากของเจ้าเราจะตัดสินเจ้าเจ้าคนรับใช้ชั่วเจ้ารู้ أنناเป็นคนเข้มงวด เก็บสิ่งที่เราไม่ได้ลงแรงทำ²
และเกี่ยวสิ่งที่เราไม่ได้ปลูก

Comments Luke 19:22. Corresponding to the verse itself, the Lord will judge according to your own words; if you have promised to the Lord anything, make sure that you keep that promise because that promise will be used to judge you. When you make a commitment to serve the Lord in anything, even a small thing, make sure you do it, even if that thing is little in your eyes and others, but for the Lord Himself, that little thing has become something important. And before you promise something to the Lord, think about whether you can keep that promise or not, and do not let your mouth move before that.

ความเห็นลูกา 19:22สอดคล้องกับพระข้อเขียนมันเอง²พระเจ้าจะตัดสินเกี่ยวกับคำของคุณเอง²สิ่งใดที่คุณได้ทำสัญญากับพระเจ้า²
จึงมีความมั่นใจว่าคุณจะรักษาคำสัญญานั้นเพราะคำสัญญานั้นเองจะใช้ในการพิพากษาคุณเมื่อคุณทำความตกลงที่จะรับใช้พระเจ้าในสิ่งใด²
ถึงแม้ว่าจะเล็กน้อยมันก็สำคัญว่าคุณได้ทำมันสิ่งแม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเพียงเล็กน้อยในสายตาของคุณและผู้อื่นสำหรับพระเจ้าพระองค์เอง²
สิ่งเล็กๆเหล่านั้นได้กลายเป็นสิ่งสำคัญละก่อนที่คุณจะสัญญาบางอย่างต่อพระเจ้า²งคิดเกี่ยวกับว่าคุณสามารถรักษาคำสัญญานั้นหรือไม่²
และอย่าให้ปากของคุณได้ขยับไปก่อน

“You evil servant.” The verse is clear here as well; when you promise to do things for the Lord and do not do, you are not a useless servant, but you become an evil servant.

“เจ้าคนรับใช้ชั่ว”พระข้อเขียนนี้ชัดเจนด้วยเช่นกันเมื่อคุณสัญญาจะทำบางอย่างสำหรับพระเจ้าและไม่ทำมันคุณไม่ใช่คนรับใช้ที่ไม่มียะโยชน์²
แต่คุณกลายเป็นคนรับใช้ชั่ว

“You knew that I am a harsh man.” Because the Lord is a harsh master, if you are His servant, you must use the most of what the Lord has given you and make the benefit out of what the Lord has granted you. Do not go and hide the knowledge that the Lord has given you; that knowledge is a treasure from which many will benefit. But instead of letting people benefit, this servant tries to stop the Lord's work.

“เจ้ารู้ أنناเป็นคนเข้มงวด”เพราะพระเจ้าเป็นนายที่เข้มงวด²คุณเป็นคนรับใช้ของพระองค์²

คุณจะต้องทำมากที่สุดและทำประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณอย่าได้ไปและเก็บซ่อนความรู้ที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณ²

ความรู้นั้นคือสมบัติซึ่งหลายคนจะได้รับผลประโยชน์แต่แทนที่จะให้คนได้รับผลประโยชน์²รับใช้คนนี้พยายามหยุดงานของพระเจ้า

“Taking up what I did not laid down.” The Lord has replied this way because all Christians assume similarly: they have come to the Lord by themselves. But they forgot to think that if the Lord did not provide the way, a person would not become a Christian, so is that the work that the Lord has done or not? We should also think when we read what the Lord has told us.

“เก็บสิ่งที่เราไม่ได้ลงแรงทำ”พระเจ้าทรงตอบเช่นนี้เพราะเหล่าคริสเตียนทั้งหลายได้คิดคล้ายกันพวกเขายังพระเจ้าด้วยตัวของเขาเอง²

แต่พวกเขาได้ลืมคิดไปว่าพระเจ้าไม่ได้ให้ทางอนันนั้นจะไม่มาเป็นคริสเตียนดังนั้นงานนั้นเป็นงานที่พระเจ้าได้ทำหรือไม่²

เราควรคิดให้ดีด้วยเมื่อเราได้อ่านว่าพระเจ้าได้ออกว่าทำอะไรเพื่อเรา

“And reaping what I did not sow.” First, we must think about what reaping means in this verse. He reaps the souls that come to Him; that soul has been in the world for some time, has used the gift the Lord has given from birth, and also did benefit from all the Lord's creation, but the person never yet came to say thank you or acknowledge what the Lord has created. But if a person has never thanked the Lord or acknowledged what the Lord has created, that person has grown out of faith but did not grow out of duty to worship the Lord of life. The benefit for the Lord is their soul, specifically if that soul returns to the Lord after the Lord's servant has ministered to that soul. But when the Lord said which “He did not sow,” that soul has grown in faith from the servant's word, but the soul must think as well, that servant got the word

from the Lord Himself, the Lord did not come to talk to these people, but His servant has used the Lord's word to minister.

"และเกี่ยวกับที่เราไม่ได้ปลูก" 23 ภคชาติยังคิดว่าเกี่ยวกับอะไรในพระข้อเขียนนี้พระองค์เกี่ยวกับวิญญาณนั้นที่มายังพระองค์2

วิญญาณนั้นได้อยู่ในโลกเป็นระยะเวลาหนึ่งได้ใช้ของขวัญที่พระเจ้าได้ให้จากแรกเกิดและด้วยกันได้รับผลประโยชน์จากทุกสิ่งทีพระเจ้าได้สร้าง2
แต่ถ้าคนนั้นไม่เคยขอบพระคุณพระเจ้าหรือยอมรับว่าอะไรที่พระเจ้าได้สร้าง2

บุคคลนั้นเติบโตขึ้นจากความเชื่อแต่ไม่ได้เติบโตออกจากหน้าที่แห่งบูชาพระเจ้าแห่งชีวิต2

ผลประโยชน์ของพระเจ้าคือจิตวิญญาณของพวกเขาโดยเฉพาะถ้าจิตวิญญาณเหล่านั้นได้กลับคืนมายังพระเจ้าหลังจากที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ให้ความช่วยเหลือแก่วิญญาณนั้น2 แต่เมื่อพระเจ้าได้บอกว่าจะไม่ได้ปลูก" จิตวิญญาณนั้นได้เติบโตในความศรัทธาจากคำบอกของผู้รับใช้2

แต่จิตวิญญาณนั้นต้องคิดด้วยเช่นเดียวกันผู้รับใช้นั้นได้รับคำพูดจากพระเจ้าพระองค์เองพระเจ้าไม่ได้มาพูดกับคนเหล่านี้2

แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ใช้คำของพระเจ้าในการบอก

²³ then why gave you not my money to the bank, and I at my coming should have receive it with interest?

²³ แล้วทำไมเจ้าจึงไม่เอาเงินของเราฝากในธนาคารและเมื่อเรากลับมาจะได้รับมันพร้อมทั้งดอกเบี้ย?

Comments Luke 19:23. "Then why gave you not my money to the bank." The bank here is the heart of all; when the Lord has told, why not put my money into the bank, the Lord did not mean every heart but the heart of the ones the Lord has communicated with the servant that are the right ones to do the work. The servant did not do the work on the ones that the Lord pointed out, but the servant goes and does the work on those that he feels are the right ones, but these are not the ones the Lord wants to use. This is the same as knowledge hidden in a piece of cloth because the servant did not give the knowledge to the right persons. If the Lord has pointed to someone and the servant did not give to that one, this is the same as hiding the knowledge away; the servant cannot do it according to his own feelings but must do it as the Lord commands.

ความเห็นลูกา 19:23 แล้วทำไมเจ้าจึงไม่เอาเงินของเราฝากในธนาคาร? 23 ธนาคารในที่นี้คือใจของคนเมื่อพระเจ้าได้บอก2

ทำไมไม่เอาเงินของเราฝากธนาคารไว้พระเจ้าไม่ได้หมายถึงทุกๆใจแต่ใจของผู้ที่พระเจ้าได้ให้ติดต่อด้วยกับเหล่าผู้รับใช้นั้นคือผู้ที่จะได้ทำงาน2

ผู้รับใช้ไม่ได้ทำงานบนผู้หนึ่งแต่พระเจ้าได้ชี้เขาออกมาให้ผู้รับใช้ไปและทำงานลงบนพวกนั้นให้เขารู้สึกว่าถูกต้องแต่พวกนี้ไม่ใช่ผู้ที่พระเจ้าต้องการใช้2
สิ่งนี้เป็นเช่นเดียวกับความรู้ที่ซ่อนในชิ้นผ้าเพราะผู้รับใช้ไม่ได้ให้ความรู้แก่คนที่ถูกต้องซึ่งพระเจ้าได้ชี้คนบางคนและผู้รับใช้ไม่ได้ให้แก่คนนั้น2

นี่เป็นเช่นเดียวกับซ่อนความรู้ไปผู้รับใช้ไม่สามารถทำตามความรู้สึกของเขาแต่ต้องทำตามคำสั่งของพระเจ้า

"And I at my coming ..." When the Lord comes, He will expect that the work of the servant has been done according to His direction, and those that the servant worked with also will multiply the faith in them, and that faith becomes a witness for all they will meet, and this is part of the interest itself, the faith has grown to more after.

"และเมื่อเรากลับมา..." 24 เมื่อพระเจ้ามาพระองค์จะคาดหวังนั้นว่างานของผู้รับใช้จะทำตามคำสั่งของพระองค์2

และพวกนั้นที่ผู้รับใช้ได้ทำงานด้วยกันความศรัทธาจะเพิ่มหลายเท่าในพวกเขา2 และความศรัทธานั้นจะกลายเป็นพยานสำหรับทุกคนที่พวกเขาจะได้พบ2
และนี่คือส่วนของดอกเบี้ยมันเอง2 ความศรัทธาที่ได้เติบโตมากขึ้นในภายหลัง

²⁴ And he said to those standing by, Take from him the mina, and give it to him that has the ten minas.

²⁴ และท่านพูดแก่พวกที่ยืนอยู่เอาเงินมินาสไปจากเขาและให้แก่คนที่สิบมินาส

Comment Luke 19:24. The one that has the knowledge but did not use it according to the Lord's will, the punishment at first, the Lord will take all the knowledge away from his mind, his heart, and give it to the one that has more in all directions and still wishes to have furthermore because that person still wants to serve additionally and desires to do for the Lord with all he has, that is why he deserves to get even more.

ความเห็นลูกา 19:24 ผู้ที่มีความรู้นั้นแต่ไม่ได้ใช้มันตามความประสงค์ของพระเจ้าอารลงโทษแรกนั้น2

พระเจ้าจะเอาความรู้นั้นไปจากความคิดของเขา2 ของเขา2

และให้มันแก่ผู้คนที่มียออยู่แล้วในทุกอย่างและยังคงปรารถนาจะมีเพิ่มมากขึ้นเพราะคนผู้นั้นยังคงต้องการที่จะรับใช้เพิ่มขึ้นและปรารถนาที่จะทำเพื่อพระเจ้าของเขาในทุกอย่างที่เขาทำนั้นคือทำไมเขาจึงสมควรที่จะได้รับเพิ่มมากขึ้น

²⁵ And they said to him, Master, he has ten minas.

²⁵ 2 จะพวกเขาพูดแก่ท่านว่านายท่านเขามีสิบมินาสแล้ว

Comments Luke 19:25. The rest of the servants always think they know more than the Lord, but they all forget whom they are dealing with now, not another servant like them, but the Lord Himself; and the Lord knows who deserves more, but those who did not get this portion speak out of jealousy.

ความเห็นลูกา 19:25 2 เหล่าผู้รับใช้ส่วนที่เหลือตลอดเวลาคิดว่าพวกเขาเหล่านั้นรู้มากกว่าพระเจ้า 2

แต่พวกเขาทั้งหมดได้ลืมไปว่าใครที่พวกเขาได้ต้อนรับด้วยในเวลานี้ไม่ใช่มนุษย์เหมือนพวกเขาแต่พระเจ้าพระองค์เอง 2

และพระเจ้ารู้ว่าใครควรได้รับเพิ่มมากขึ้นและพวกนั้นผู้ที่ไม่ได้รับส่วนนี้พูดด้วยความริษยา

²⁶ I say to you, that to everyone that has will be given; but from him that has not, even that which he has will be taken away.

²⁶ 2 จะบอกแก่เจ้าผู้ว่าแก่ทุกคนที่มีอยู่แล้วจะให้เพิ่มขึ้นและจากคนที่ไม่มีสิ่งแม้สิ่งที่มีอยู่แล้วจะถูกลบไป

Comments Luke 19:26. “I say to you ...” The one “that has” in this place is the one that even what they have, they wish they can have more, that they can serve the Lord in more ways, that is why the reward shall be given to them.

ความเห็นลูกา 19:26 2 จะบอกแก่เจ้า... “ผู้นั้นที่มีอยู่แล้ว” 2 ที่นี้คือผู้นั้นที่ตนมีแล้ว 2 พวกเขายังอยากได้อีก 2 พวกเขานั้นต้องการมีเพิ่มขึ้น 2

นั้นเพื่อพวกเขาสามารถรับใช้พระเจ้าในหลายทางนั้นคือทำไมจึงจะมิให้แก่พวกเขา

“But from him that has not ...” When the Lord tells “him that has not,” it does not mean he does not have any knowledge; he has knowledge, but he never does anything to increase that knowledge: not practice, not meditate and not pray; and the Lord will take away even that knowledge left in that person, according to what the verse has told that the Lord will do.

“แต่จากคนที่ไม่มี...” เมื่อพระเจ้าบอก 2 คนที่ไม่มี 2 นั้นไม่ได้หมายความว่าเขาไม่มีความรู้ใดๆ เขาได้มีความรู้แต่เขาไม่เคยทำสิ่งใดเพื่อเพิ่มความรู้ 2

ไม่ฝึกฝนไม่สั่งสมและไม่อธิษฐาน 2 จะพระเจ้าจะเอาไปแม้ความรู้ที่เหลืออยู่ในผู้นั้นไป 2 ตามที่พระเยซูได้บอกว่าจะทำ 2

²⁷ But these mine enemies, that would not that I should reign over them, bring here and slay them before me.

²⁷ 2 แต่พวกศัตรูของเราเหล่านี้ผู้ที่ไม่ต้องการให้เราปกครองเหนือพวกเขา 2 เขาออกมายังที่นี้ 2 และฆ่าพวกเขาต่อหน้าของเรา

Comments Luke 19:27. At first, we look at the word “slay them”; in this place, “slay them,” does not mean to kill them but to take all ability in thinking and speaking and leave them as empty shells. And when they are empty shells, it is worse than being killed because when they are killed, their suffering is not there (they disappear; we talk about soul-killing here). But by slaying them, they know the suffering and have knowledge of not being there (slain and suffering) but can never use that knowledge to prevent the end; they will end up there.

ความเห็นลูกา 19:27 2 เราลองยังคำว่าฆ่าพวกเขา 2 “ในที่นี้ฆ่าพวกเขา” 2

มันไม่ได้หมายถึงฆ่าพวกเขาให้ตายแต่เอาความสามารถในการคิดและพูดและทิ้งเขาไว้เหมือนเปลือกเปล่า 2 และเมื่อพวกเขาเหมือนเปลือกเปล่า 2

มันยังยิ่งกว่าถูกฆ่าเพราะเมื่อพวกเขาถูกฆ่า 2 ความทรมานของพวกเขาไม่มีอีกแล้ว 2 พวกเขามันหายไป 2 พูดถึงเกี่ยวกับจิตวิญญาณที่ถูกฆ่าในที่นี้ 2

แต่โดยฆ่าพวกเขา 2

พวกเขาไม่รู้ถึงความทรมานและมีความรู้ว่าไม่มีในที่นั้น (ถูกฆ่าและความทรมาน) แต่ไม่เคยมีความสามารถให้ความรู้ในการหลีกเลี่ยงจุดจบ 2

พวกเขาจะจบลงในที่นั้น

“Before me.” The Lord is there, but His mercy is not there anymore because the time for mercy has passed for those who will be slain in front of the Lord.

“ต่อหน้าของเรา”พระเจ้าในที่นี้²

แต่พระเมตตาของพระองค์ไม่มีอีกแล้วในที่นี้เพราะเวลาสำหรับพระเมตตาได้ผ่านไปสำหรับพวกนั้นที่จะถูกฆ่าต่อหน้าของพระเจ้า

Q: What is the overall purpose of the parable of the minas?

คำถาม²อะไรคือจุดประสงค์โดยรวมของคำอุปมานี้จากข้อ²³ ถึง ²⁷?

A: When the Lord told this parable, let the one who reads think with the heart, not with the head. When the beloved Son of God gives gifts to anyone, He also gives the ability to use those gifts as well, but if that person ignores the voice of the Lord and does not use the gifts as the Lord intends, then at the end time the Lord will require the payment from that soul regarding the gifts. If you do not use the gifts in working with the souls the Lord brings to you to tell them about the way they can be saved, the punishment of those souls also will be accounted for on your soul because the Lord has already given way out for those souls by giving you the gifts and ability to help them but you did not do the work, this parable has told about this.

คำตอบ²เมื่อพระเจ้าได้บอกคำอุปมานี้²ให้ผู้อ่านแต่ละท่านอ่านด้วยใจ²ไม่ใช่ด้วยหัวคิดเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้ของขวัญแก่ผู้ใด²

ด้วยกันพระองค์ได้ให้ความสามารถเพื่อใช้ของขวัญเหล่านั้นด้วย²

แต่ถ้าผู้ใดไม่สนใจต่อเสียงของพระเจ้าและไม่ใช้ของขวัญอย่างทีพระองค์มีความประสงค์²

แล้วในจุดจบพระเจ้าจะเรียกคำตอบแทนจากจิตวิญญาณนั้นเกี่ยวกับของขวัญ²

ถ้าคุณไม่ใช้ของขวัญในการทำงานกับจิตวิญญาณที่พระเจ้าได้นำมาให้คุณเพื่อให้บอกเขาถึงวิถีทางเพื่อพวกเขาจะได้รอด²

โทษของจิตวิญญาณเหล่านั้นด้วยกันจะนับสำหรับจิตวิญญาณของคุณเพราะพระเจ้าได้ให้ทางออกแก่เหล่าจิตวิญญาณนั้นแล้วโดยให้ของขวัญแก่คุณ

และความสามารถเพื่อช่วยแต่คุณไม่ได้ทำงานอำอุปมานี้ได้บอกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

²⁸ And having said these things, He went on ahead, going up to Jerusalem.

²⁸ 2 เมื่อจบการพูดนี้พระองค์²ได้ออกไปก่อนมุ่งหน้าไปยังเยรูซาเล็ม

²⁹ And it came to pass, when He drew near to Bethphage and Bethany, at the mount that is called Olivet, He sent two of the disciples,

²⁹ 2 เมื่อเวลาได้ผ่านไปเมื่อพระองค์²เข้ามาใกล้เบธเพทและเบธานียังภูเขาที่เรียกว่ามะกอกเทศพระองค์²จึงสาธุการสองคนไป

Comments Luke 19:29. For verses 29 to 38, see Comments Matthew 21:1-9 and Comments Mark 11:1-10.

ความเห็นลูกา 19:29 สำหรับข้อเขียน 29 ถึง 38 มองมัทธิวความเห็น 21:1-9 และมาระโกความเห็น 11:1-10

³⁰ saying, Go into the village ahead; in which entering you will find a colt tied, on which no any man ever yet sat; loose it, and bring it.

³⁰ 2 2 ว่าไปตามทางของหมู่บ้านข้างหน้าในที่ซึ่งเมื่อเจ้าเข้าไปเจ้าจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ซึ่งไม่เคยมีใครขึ้นขี่มันมันจะนำมันมา

³¹ And if anyone asks you, What for do you untie it? thus will you say, Because the Lord has need of it.

³¹ 2 2 ถ้าใครถามเจ้าว่าทำไมเจ้าถึงแก้มันเพื่ออะไร? เจ้าจงบอกว่าเพราะว่าพระเจ้า²มีความประสงค์มัน

³² And they that were sent went away, and found exactly as He had said to them.

³² 2 2 พวกเขาที่ได้รับคำสั่งได้ไปและพบตรงเหมือนดังที่พระองค์²ได้บอกแก่พวกเขา

³³ And as they were untying the colt, the owners said to them, Why untie you the colt?

³³ 2 2 เมื่อพวกเขาแก้มันลูกลาเจ้าของได้พูดกับพวกเขาว่าทำไมท่านจึงแก้มันลูกลา?

³⁴ And they said, The Lord has need of it.

³⁴ 2 2 พวกเขาพูดว่าพระเจ้า²ต้องการมัน

³⁵ And they brought it to Jesus, and they threw their garments on the colt, and set Jesus thereon.

³⁵ 2 2 พวกเขาพามันมายังพระเยซู²และพวกเขาโยนเสื้อของพวกเขาบนลูกลาและจัดพระเยซู²ขึ้นบน

³⁶ And as He went, they spread their garments in the way.

³⁶และเมื่อ**พระองค์**เข้ามาใกล้**พวกเขา**เสื้อผ้าของพวกเขาเงยตามทาง

³⁷ And as **He** was now drawing **near**, even at the descent of the Mount of Olives, the whole multitude of the disciples began to rejoice and praise **God** with a loud voice for all the mighty works which they had seen;

³⁷และเมื่อ**พระองค์**เข้ามาใกล้**พวกเขา**จะลงมาจากภูเขามะกอกเทศ**กลุ่ม**มหาชนของสาวกเริ่มมีความปรีดาและอวยพระพรต่อ**พระผู้เป็นเจ้า**ด้วยเสียงอันดังถึงงานอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาได้เห็น

³⁸ saying, Blessed is the **King** that **comes** in the name of the **Lord**. Peace in heaven, and glory in the highest.

³⁸พูดว่าอวยพระพรแก่**พระมหากษัตริย์**ขึ้นที่มาในพระนามของ**พระเจ้า**ความสงบสุขในสวรรค์และพระสิริในที่สูงสุด

³⁹ And some of the Pharisees from the multitude said to **Him, Teacher**, rebuke **Thy** disciples.

³⁹และพวกฟาริสีบางคนในกลุ่มคนพูดต่อ**พระองค์**ว่า**พระอาจารย์**ห้ามเหล่าสาวกของ**พระองค์**ท่าน

Comments Luke 19:39. Give attention to what the verse says: some Pharisees, not all of them, have been against the Lord, but also, at the same time, they have already acknowledged the beloved Son of God as their teacher, as we can notice from the verse, but also they want Him to rebuke those disciples that glorify the Lord. People who try to stop someone, those people who try to stop someone to glorify the Lord, have the darkness cover their hearts, and blind their eyes until they cannot see to glorify the mighty works of God, and blind their ears until they cannot hear the words people utter to glorify the beloved Son of God. As the verse says, among these Pharisees themselves, only some that have acted wickedly, the leaders of people, the ones that people have set up to glorify God, have acted oppositely.

ความเห็นลูกา 19:39 ให้ความสนใจว่าพระข้อเขียนบอกอะไรไว้สำหรับบางคนไม่ใช่ทุกคนของพวกเขาต่อต้านพระเจ้าด้วยกัน2ในเวลาเดียวกัน2พวกเขาได้ยอมรับว่าพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าคือพระอาจารย์ของพวกเขา2ตามที่เราสามารถสังเกตได้จากข้อเขียน2แต่ด้วยกับพวกเขาต้องการให้พระองค์ต่อว่าเหล่าสาวกนั้นที่บูชาพระเจ้าประชาชนที่พยายามหยุดผู้อื่นจากนั้นพยายามหยุดคนอื่นบูชาพระเจ้า2ได้มีความมืดคลุมใจของพวกเขาและตาของพวกเขาได้บอดไปจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถเห็นเพื่อบูชาพระงานของพระเจ้า2และหูได้ตึงจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถได้ยินคำที่ประชาชนได้บูชาพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าตามที่ข้อเขียนได้บอก2ในหมู่พวกฟาริสีพวกเขาเองบางคนได้กระทำอย่างชั่วร้ายผู้นำของประชาชนผู้ซึ่งประชาชนได้ตั้งไว้เพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าได้ปฏิบัติตรงกันข้าม

⁴⁰ And answering **He** said, **I** tell you that, if these **will be silent**, the stones will cry out.

⁴⁰และตอบ**พระองค์**ผู้ใดว่า**เขา**2ออกแก่ท่านนั้นว่าถ้าพวกนี้นิ่งอยู่ในความเงียบของพวกเขาหินจะร้องออกมา

Comments Luke 19:40. Give attention to what the Lord has said to these people: even if you stop people glorifying God, the things that have no life will glorify the Mighty God. The beloved Son of God has come for them; do not stop yourself from receiving Him; if you do it, the sin will turn back against you when the stones cry out and glorify the beloved Son of God instead of humans. The sin that you have stopped people from glorifying God will be turning back against you.

ความเห็นลูกา 19:40 ให้ความสนใจว่าพระเจ้าได้บอกอะไรไว้แก่คนพวกนี้ซึ่งแม้ว่าคุณห้ามคนบูชาพระผู้เป็นเจ้า2สิ่งเหล่านั้นที่ไม่มีชีวิตจะบูชาพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงส่งพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้มาเพื่อพวกเขาอย่าหยุดตัวคุณเองจากการรับพระองค์2ถ้าคุณทำมัน2บาปนั้นจะหันกลับมาต่อต้านคุณเมื่อคนอื่นได้ร้องออกมาและบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าแทนที่มนุษย์2บาปนั้นที่คุณได้ห้ามคนจะหันกลับมาต่อต้านคุณ

⁴¹ And when **He** drew **near**, **He** saw the city and wept over it,

⁴¹และเมื่อ**พระองค์**เข้ามาใกล้**พระองค์**ได้เห็นเมืองและร้องไห้สงสารมัน

Comments Luke 19:41. This verse tells how much the Lord loves the city. The beloved Son of God saw the future of this city and how many people will perish in the future time; the sadness has captured His heart, and that is why the Lord of life is crying over the loss of life in there; because they have not acknowledged the Savior this will come for them.

ความเห็นลูกา 19:41 เขียนนี้ได้บอกถึงว่าพระเจ้าทรงรักเมืองนี้มากเพียงใด

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นเจ้าได้เห็นอนาคตของเมืองนี้และจำนวนคนที่จะตายในอนาคตความเศร้าได้จับใจของพระองค์

นั่นคือทำไมพระเจ้าแห่งชีวิตจึงร้องไห้เนื่องเพราะจำนวนชีวิตที่สูญหายไปในพื้นที่นั้น

เพราะพวกเขาไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนี้ที่จะมาเพื่อพวกเขา

⁴² saying, If **you had** known in this day, even **you**, the things **for** peace! But now they are **hidden** from **your** eyes.

⁴² 2 กล่าวว่ามีเจ้าได้รู้ในวันนี้แม้เจ้าเองสิ่งที่เป็นแห่งความสงบสุข! 2 แต่ในขณะนี้ได้ซ่อนไว้จากสายตาของเจ้า

Comments Luke 19:42. “Saying, If you had known ...” They all have seen and heard the work of the beloved Son of God on earth already; the “things for peace” in this verse refer to the teachings of the beloved Son of God, which will bring them to be saved and have peace of life eternal.

ความเห็นลูกา 19:42 กล่าวว่ามีเจ้าได้รู้... “พวกเขาได้เห็นและได้ยินถึงงานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนโลกแล้ว

“ถึงสิ่งที่เป็นแห่งความสงบสุข” ข้อเขียนนี้กล่าวถึงพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ซึ่งจะพาพวกเขาให้ได้รับรอดและมีความสุขสงบแห่งชีวิตนิรันดร์

“But now they are hidden ...” Because you have closed your heart in receiving the Savior, your eyes become blind, and you will become a darkened heart and blinded eyes that still can walk but have been cursed at the same time. Because of this it led them until they had accused the Savior wrongly and crucified Him; these were the leaders of religion that did it.

“แต่ในขณะนี้ได้ซ่อนไว้...” “เพราะคุณได้ปิดตาแห่งหัวใจของคุณในการรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตาของคุณได้บอดไป

และใจของคุณจะมีมืดไปและตาได้บอดไปนั้นยังคงสามารถเดินแต่ได้มีคำสาปแช่งด้วยในเวลาเดียวกัน

เพราะเหตุนี้มันได้ชักนำพวกเขาให้กล่าวหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างผิดและได้ตรึงพระองค์บนกางเขนซึ่งนี้เหล่าผู้นำทางศาสนานั้นได้ทำมัน

⁴³ For the days **will** come upon **you**, when **your** enemies **will** cast a **barricade** around **you**, and **surround** **you**, and **hem** **you** in on every side,

⁴³ 2 เพราะวันจะมาถึงเจ้าเมื่อศัตรูของเจ้าจะสร้างเชิงเทินต่อสู้กับเจ้าและล้อมเจ้าไว้ทุกด้าน 2 และโอบเจ้าไว้ในทุกด้าน

Comments Luke 19:43. This verse refers to the siege of Jerusalem in the year 70 AD when the city of Jerusalem was captured and destroyed, both the city and the temple. When you read the history of the city of Jerusalem, the Lord’s saying is correct: the town has been destroyed, and the enemy murdered the Lord’s children around the town, not because the Lord did not want to help them, but because they themselves have brought the destruction upon the nation; it is a warning for everyone after. If you forget your Lord, He will lift His hand away from you, and the enemy will surround you, and they will have no mercy on you; as you can find out now in history about Jerusalem. Take this seriously as a warning: not just the Lord’s children alone but the whole earth will do to one another as these ruthless nations have done to His children.

ความเห็นลูกา 19:43 ข้อเขียนนี้ได้กล่าวถึงเยรูซาเล็มถูกยึดครองในก่อนปี ค.ศ. 20 2 มีกรุงเยรูซาเล็มถูกยึดครองและทำลาย

ทั้งเมืองและธรรมศาลาเมื่อคุณอ่านประวัติเกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็ม 2 ภาพของพระเจ้านั้นถูกต้องซึ่งได้ถูกทำลายศัตรูมาเด็กๆของพระเจ้ารอบๆเมือง

ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่ต้องการช่วยเหลือพวกเขาพวกเขาเองได้นำการล่มของชาติซึ่งคือเครื่องเตือนสำหรับทุกคนในภายหลัง

ถ้าคุณลืมพระเจ้าของคุณพระองค์จะมีของพระองค์ไปจากคุณ 2 และศัตรูจะล้อมรอบคุณและพวกเขาจะไม่มีความเมตตาต่อคุณ

เหมือนดังที่คนสามารถพบได้จากประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเยรูซาเล็ม 2 สิ่งนี้เป็นอย่างมั่นคงเป็นเครื่องเตือนใจ

ไม่ใช่เพียงเด็กของพระเจ้าเพียงลำพังแต่ทั้งโลกจะทำต่อกันเหมือนกับประชาชาติที่โหดเหี้ยมเหล่านี้ได้กระทำต่อเด็กๆของพระองค์

⁴⁴ and **will level** to the ground, **you** and **your** children within **you**, and **will** not leave in **you** one stone upon another; because **you knew** not the time of **your** visitation.

⁴⁴ 2 จะจะเหวี่ยงลงกับพื้นและบุตรของเจ้าด้วยกับเจ้า 2 จะจะไม่ให้มีก้อนหินเหลืออยู่เหนือกันเพราะเจ้าไม่รู้เวลาเยี่ยมเยียนของเจ้า

Comments Luke 19:44. We will concentrate on the last part of the verse. His people have ignored their God and also His warnings, which is why all things written here happened to them.

“The time of your visitation.” This “time of your visitation” relates to the birth of the beloved Son of God. He has come to save them, but they have crucified Him. In their hearts, they did not accept Him, and they have blasphemed against Him since His birth until His death on the cross, and they have betrayed Him.

ความเห็นลูกา 19:44 เราจะเน้นที่ส่วนสุดท้ายของข้อเขียน²

ประชาชนของพระองค์ไม่สนใจต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและด้วยกันพระคำเตือนของพระองค์²

นั่นคือทำไมทุกสิ่งที่ได้เขียนในที่นี้ได้เกิดขึ้นกับพวกเขา

“เวลาเยี่ยมเยียนของเจ้า” ซึ่งนี่ใช้เวลาเยี่ยมเยียน”เกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระองค์ได้มาเพื่อช่วยพวกเขาให้ได้รอด²

แต่พวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขนในใจของพวกเขา²พวกเขาไม่ยอมรับพระองค์²

และพวกเขาได้ลบหลู่ต่อต้านพระองค์ตั้งแต่การประสูติของพระองค์จนกระทั่งถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน²

และพวกเขาได้ทรยศต่อพระองค์

⁴⁵ And **having** entered into the temple, **He** began to cast out **those** selling,

⁴⁵ ได้เข้าไปในธรรมศาลา**พระองค์**²ได้เริ่มขับไล่พวกนั้นที่ทำการค้าขายออกไป

Comments Luke 19:45. For verses 45 to 46, see Comments Matthew 21:12-13 and Comments Mark 11:15-17.

ความเห็นลูกา 19:45 สำหรับข้อ 45-46 มองมัทธวความเห็น 21:12-13 และมาระโกความเห็น 11:15-17

⁴⁶ saying **to** them, It is written, And **My** house **will** be a house of prayer. But **you** have made it a den of robbers.

⁴⁶ บอกแก่พวกเขาว่าฉันได้เขียนไว้ว่า**บ้านของฉัน**²เป็นบ้านสำหรับสวดภาวนา**แต่เจ้า**ได้มาทำมันให้เป็นถ้ำของพวกโจร

⁴⁷ And **He** was teaching daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the **chiefs** of the people **were seeking** to destroy **Him**,

⁴⁷ **พระองค์**²ได้สอนทุกวันในธรรมศาลา**แต่**พวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์และพวกผู้นำของประชาชนแสวงหาโอกาสที่จะทำลาย²

พระองค์

Comments Luke 19:47. For verses 47 to 48, see Comments Matthew 21:15 and Comments Mark 11:18.

ความเห็นลูกา 19:47 สำหรับข้อ 47ถึง 48 มองมัทธวความเห็น 21:15 และมาระโกความเห็น 11:18

⁴⁸ and they **found not** what they might do; for the people all **were hanging on His** words, listening.

⁴⁸ **แต่**พวกเขาไม่สามารถหาพบ**ว่า**พวกเขาควรจะทำอย่างไร**เพราะ**ประชาชนทั้งหมดที่อยู่รอบๆรับพระคำของ**พระองค์**²อยู่

Comments Luke 19:48. The rulers of His own people could not do things against the beloved Son of God, but that did not stop them from looking for another way. Even though they have seen that people were listening to Him, that did not capture their hearts. Their hearts were blinded to why people went to listen to the beloved Son of God. But their eyes have seen, and the sin they have committed against the beloved Son of God will be the reason why the whole nation will suffer.

ความเห็นลูกา 19:48 ²ผู้นำของประชาชนของพระองค์ไม่สามารถทำอะไรต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า²

แต่นั้นไม่ได้หยุดพวกเขาจากการมองหาวิธีอื่นแม้ว่าพวกเขาเห็นว่าประชาชนนั้นรับฟังพระองค์²ซึ่งนั่นไม่ได้มีผลต่อใจของพวกเขา²

ใจของพวกเขา**นั้น**บอด**ทำ**ไม่ประชาชนได้ไปฟังพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า**แต่**ตาของพวกเขา**ได้**เห็น²

และบาปที่พวกเขา**ได้**ทำ**ต่อต้าน**พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า**เป็น**เหตุ**ทำไม**ทั้งชาติจึงต้องลำบาก

Life and Faith Applications. 1) When knowledge comes about sin in our lives, we should recognize it, come to the Lord, repent, and ask forgiveness immediately. 2) If the Lord calls us to serve Him in any way, big or small, we should joyfully respond to the call and trust that He will also provide the ability to fulfill that call. 3) As parents, we are responsible for training the children in the teachings of the Lord so they are blessed in this life on earth and in the new earth to come where the kingdom of the beloved Son of God is.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เมื่อความรู้เกี่ยวกับบาปนั้นมาถึงชีวิตของเรา**เรา**ควรตระหนักถึงมัน**และ**ยัง**พระเจ้า**²กลับตัว²

และร้องขอพระอภัยในทันที 2) ถ้าพระเจ้าเรียกเราเพื่อรับใช้พระองค์ในทางใดก็ตาม**ใหญ่หรือเล็ก**²

April 29, 2025

[Bible Commentary Forever – American Standard
Version helping (ASVh), The Gospel of Luke, Thai
Interlinear]

เราควรจะมีวินัยต้อนรับคำเรียกและวางใจนั้นว่าพระองค์ด้วยกันจะให้ความสามารถเพื่อทำตามคำเรียกนั้น³)²เป็นผู้ปกครอง²
เรามีความรับผิดชอบต่อกอบรมบุตรในคำสอนของพระเจ้าเพื่อพวกเขาจะได้รับพรในชีวิตนี้บนโลกและในโลกใหม่ที่จะมาถึงที่ซึ่งคืออาณาจักรแห่ง
พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²